

ΝΤΕ ΚΑΣΤΡΟΥ

ΚΟΜΗΤΟΣ ΝΤΕ ΠΕΙΝΑΟΥ, ΕΛΛΗΝΟΣ ΑΝΕΓ ΤΙΤΑΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ,
ΚΑΙ ΞΕΝΟΥ ΜΕΤΑ ΚΟΜΗΤΟΣ, ΩΣ ΑΛΛΟΛΑΛΟΙ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Δοθησομένου μεθ'ύριον τὴν Κυριακὴν
ἡμέρας ἀργίας, νηστείας καὶ καταλήψεως οἴνου τε
καὶ ἐλαίου, ἐλέω Θεῷ, εἰς τὸ θέατρον τοῦ Ἀπόλλων

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Παράστασις ἀπαγγελίας διὰ γλώσσης.

Ἡ Μάρτυρ Αἰκατερίνη μαζί με τὸν ζηλότυπον
σύζυγόν της (ἡγουν ἄνδρα της) σὺν ὁμοῦ καὶ τὰ λοιπὰ.

Σχόλια ὑπὸ τοῦ ιδίου. — Ἡ Μάρτυρ ἀπαγγελθήσεται
δι' ἐνὸς στόματος, τοῦ καὶ ἡμετέρου. Ἐγὼ θὰ κάμω τὸν
γέρω, ἐγὼ καὶ τὸν νέο, ἐγὼ τὸν δοῦλο, ἐγὼ καὶ τὸν
ἀρέντη, θ' ἀλλάζω φωναῖς καὶ ρούχα, ἂν ἔχω, ἀλλὰ ἐπει-
δὴ συμπίπτουν πολλάκις φορεῖς πολλὰ πρόσωπα (ἡγουν
μοῦτρα), νὰ συνομιλοῦν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως καὶ δὲν
θὰ προφθάνω ἐπὶ σκηνῆς ν' ἀλλάζω ἐνδυμασίαν ρουχῶν,
διὰ ταῦτα θὰ προσποιούμαι, ὅτι δὲν εἶμαι ἐγὼ, καὶ σεῖς,
τὸ ἀκροτήριο, νὰ κάμετε πῶς δὲν τὸ ἐννοεῖτε. Ἐννοεῖτε;

Ἄλλο

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Παντομίμα, διαφοροτρόπως φτειασμένη. Θὰ 'μιλῶ,
χωρὶς νὰ 'μιλῶ, καὶ ἴσως διὰ τῶν κινήματων μου θὰ φαί-

— Δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ, ἀπήντησεν ὁ φαιτητής, νὰ βγάλῃ
λόγο.

— Ἀκοῦτέ, βέ σεις, φάσα! Ἐδῶ ἡ παρέα.

Ἀμέσως τὸ τραμπουκαριὸ ἄγριον καὶ ἀπειλητικὸν πε-
ριεκύκλωσε τὸν φρούραρχον.

— Μετὰ τὸ συμπάθιο, εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν, καὶ γιατί, κύρ
φρούραρχε, δὲν θ' ἀφήσῃς τὰ παιδιὰ νὰ μιλήσουν;

— Διότι, ἀπήντησεν οὕτως, ἐνδεχόμενον ὁ λόγος νὰ
ἔχῃ τι τὸ σκανδαλῶδες, ἅπερ νὰ ἐπιφέρῃ λυπηρὰς συνε-
πειάς.

— Δὲν καταλαβαίνω τί μοῦ κουβεντιάζεις, ἀλλὰ ἂς
ἔχῃ ὅ,τι θέλει.

— Λέγω δὲ τοῦτο, ἐξηκολούθησεν ὁ φρούραρχος, διότι
ὑπάρχουσι καὶ ἀντιφρονούντες, οἵτινες δυνατόν νὰ ἔλθωσιν
εἰς χεῖρας μετὰ τῶν ἀντιδοξούντων.

— Ἀς ἔλθουν ὅχι μὲ χεῖρας ἀλλὰ καὶ μὲ ροπάλα.
Τοὺς βάζομε 'μεῖς μὲ τὰ ποδάκια μπροστά. Ἐχουν νὰ φᾶν
κλωτὰ πού νὰ τὴν θυμοῦνται καὶ τοῦ χρόνου, ἀπήντησε
Πλακιώτης, φέρων τὴν χεῖρα ἀφελῶς εἰς τὸ σελάχι του.

— Καὶ δὲν μᾶς λές, ἐπεπρόσθεσε μυχγουροφόρος τραμ-
ποῦκος, φοιτητὴν τινα, τί πράγματα εἶναι αὐτοῖς οἱ ἀντι-
φρονούντες, εἶνε κανένα νέο κόμμα βαφτισιμιάρικο;

— Εἶνε οἱ βασιλικοί.

νωμαι πῶς 'μιλῶ, τὸσον θὰ ἦμαι ἐκφραστικὸς χωρὶς νὰ
'μιλῶ. Θὰ κάμω τὸν τραγικόν, θὰ κάμω καὶ τὸν κωμι-
κόν, ἀλλὰ πότε θὰ κάμω τὸν τραγικόν καὶ πότε τὸν κω-
μικόν, σεῖς δὲν θὰ ἤσθε εἰς θέσιν νὰ μὲ καταλάβετε, ἀλλ'
ἂν τυχόν καὶ προσποιηθῇτε ὅτι μὲ καταλάβετε, τότε θὰ
κάμω τὸν παλαβόν καὶ δὲν θὰ μὲ καταλάβετε. Ἐν γένει
ἡ Παντομίμα μου θὰ ἦναι ἓνα κάθοντ' ὑπερα—σπουδαῖον
πράγμα.

Ἄλλο

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Ἄν 'ερῶ γυναῖκας θὰ δώσω καὶ παράστασιν γυμνοει-
δῶν γυναικῶν ἐν εἰδεί συμπλεγμάτων δούς ἀγαλμάτων πα-
ραστάσεως ζώντων ἀτόμων, τὸ δὲ λεγόμενον **ταμπλό**
θεδῶν, ἀλλ' ἐὰν ἐπιτύχω νὰ εὕρω γυναῖκας, καὶ διὰ τοῦτο
τὸ μέρος τοῦτο, τὸ τρίτον δὲν τὸ ὑπόσχομαι.

Σπεύδετε τῆς εὐκαιρίας. Τιμὰ εἰσόδου φρ. 5, εἰς δό-
σεις 5, ἀριθ. 5.

ΝΤΕ ΚΑΣΤΡΟΣ κόμης

Διὰ τὸ πιστόν

Παληγάνθρωπος

ΜΟΝΟΕΤΗΣ ΘΗΤΕΙΑ

Καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς μονοετοῦς θητείας ἐν τῷ στρα-
τῷ ἡ Ἀντιπολίτευσις, εὐρέθη νὰ ἦναι κατὰ τοῦ λαοῦ,
κατὰ τοῦ τόπου καὶ κατὰ τοῦ στρατοῦ. Κατὰ τοῦ λαοῦ,
διότι μὲ τὸν μένιμον στρατὸν 29,000 ἀνδρῶν καὶ αὐτὴ
ἡ μονοετής θητεία εἶναι καὶ θὰ ἦναι ἐπαχθής· κατὰ τοῦ
τόπου, διότι φανταζόμεθα τί μέλλον θὰ προπαρεσκευά-
ζεν εἰς αὐτὸν, τὸσον ἀραιῶς κατωκημένον, ἐὰν ἀφῆρουν
τόσας χεῖρας, διὰ διπλάσιον χρονικὸν διάστημα, καὶ κατὰ

— Βασιλικοί; Κύρ Στεφανίδη, τὴν ἄλλην τὴν μπόλικη
κοπρία ποῦ τὴν ἔχομε γιὰ τοὺς βασιλικούς;

— Στὸ τεπόζιτο, στὸ τεπόζιτο, ἡκούσθησαν πλείστα
φωναί.

— Λόγο, λόγο.

— Ἐξω οἱ βασιλικοί.

— Κοπρία.

Ὁ φρούραρχος ὑπομειδὼν ἐξ ἀγανακτήσεως ἀπῆλθε,
συστήσας ἡσυχίαν.

Τὸν ἀποστηθισθέντα ἐπὶ τόσας ἡμέρας λόγον, δὲν ἐν-
θυμεῖτο αὐτὸς πῶς ἤρχιζε, ἀλλ' εἰς τὴν γενικὴν ἀπαίτη-
τησιν ὅπως ἀρχίσῃ τὸν λόγον ἤρξατο.

«Κύριοι συμ... συμ... συμφοιτ-συμπολίται... Πρόκειται
περὶ σπουδαίων συμβαινόντων πραγμάτων, ἔστιν ὅτε καὶ
σπουδαίων...»

Εἰς ἀκροατής. — Τὸν κερατὰ ἑλληνικὰ ποῦ τὰ ξέρει,
φαρσί παῖς ἡ γλώσσά του.

Ὁ δὲ Κώστας ἐξακολουθεῖ μετὰ χειρονομιῶν τινων,
εἶχε πάρει κάπως θάρρος.

«Τῶν περιστάσεων τούτων ὅλων ἕνεκα, καὶ ἐπειδὴ σὺν
τούτοις καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις, συντρίβονται οἱ συνταγ-
ματικοὶ θεσμοὶ τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν, ὥστε προεῖ-
πον, διὰ ταῦτα, συμ... πολ... ἡ μᾶλλον συμφοιτ...
εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ληφθῇ ἓνα εἶδος μέτρου».

τοῦ στρατοῦ, διότι ἡ πολυετής θητεία διὰ τὴν Ἑλλάδα τοῦλάχιστον εἶναι σχολεῖον σήψεως, συντελοῦν εἰς συγκρότησιν στρατοῦ μαγεῖρων, παραμαγεῖρων, γκουβερνаторων, λειποτακτῶν καὶ ὀλίγων ἐξ ἐπαγγέλματος πραιτωριανῶν.

Ἐπεκράτουν καὶ ἐπικρατοῦν μερικοὶ ἀχρεῖοι θεσμοὶ παρ' ἡμῖν, πρὸ τῆς πραγματικότητος τῶν ὁποίων τρέβει τις τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ τοὺς πιστεύσῃ, ὡς πρὸ θεάματος ὅπερ φέρει τὸν τύπον θαύματος. Τοιοῦτοι θεσμοὶ ἦσαν οἱ στρατιωτικοὶ θεσμοί. Καὶ σήμερον ἀκόμη δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς στρατὸν δὲν ἔχει· καὶ ὅμως δι' αὐτὸ τὸ νὰ μὴ ἔχῃ στρατὸν, ἐβάσταζε βάρη κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῆς μεγαλύτερας τῶν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γαλλίας. Τί ἦτο ἐκεῖνο τὸ ἀπαίσιον αὐστηρία τῶν κληρωτῶν; Ἐβλεπες ἄφ' ἐνὸς θηλυδρίας δανδῆδες, διαθέτοντας μέσα ἔντιμα καὶ μὴ, νὰ πληρώνουσι τὸν βαρύτερον φόρον εἰς μασκαρένιαν τινὰ ἐπιδείξιν ἐπὶ ἐξ μόνον μῆνας ναυτικῆς σχολῆς, ἣν ἐξεμεταλλεύοντο ὡς ἐλκυστικὸν ἐρώτων διαφόρου χρόνου, χωρὶς οὔτε ἓνα στρατιωτικὸν περίπατον νὰ ἐπιχειρήσωσι καὶ παρ' αὐτοῦς, τοὺς μπένδες, τὰ ὀγλάνια, τὸν δυστυχῆ Βλάχον—τοῦτο δὲν εἶναι ὄνομα ἐθνικότητος, ἀλλ' εἶναι ὄνομα τάξεως κοινωνικῆς, διακρινούσης τοὺς νέους Εἰλωτάς μας—κληρωτὸν ἐπὶ τριετίαν, ἀπεκτηνωμένον εἰσερχόμενον ἐν τῷ στρατῷ καὶ ἀπεκτηνωμένον ἐξερχόμενον.

Καὶ ὠνομάζετο αὐτὸ μακρὰ θητεία!

Δι' αὐτοὺς δὲ τοὺς Εἰλωτάς, τοὺς ὁποίους εἶχε δικαίωμα ὁ ταγματάρχης νὰ τοὺς παραλαβῇ σείζιδες, ὁ λοχαγὸς μαγεῖρους, ὁ ὑπολοχαγὸς καθαρίστας ἀποπάτων, ἡ κυρία ἀνθυπολοχαγοῦ γκουβερνάντες τῶν παιδιῶν τῆς, δὲν ἠσχύνησαν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ρήτορες νὰ εἰπὺν ὅτι καθ' ὅλον τὸ ἔτος μόλις 80 ἡμέρας γυμνάζονται. Ἄρα· πρέπει νὰ μένουν ἐντὶ στρατῷ τέσσαρα ἐτη, διὰ νὰ ἐννοήσουν ὅτι μένουν ἐν ἔτος. Καὶ ἂν οἱ κύριοι συνταγματάρχαι, στρατηγοί, ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ δραστήρια μέλη τῶν λεγομένων στελεχῶν τοὺς κατέβαι-

Εἰς τραμποῦκος.—Νὰ τί θὰ πῇ νὰ ξέρῃ κανεὶς γράμματα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ κουβεντιάξῃ καὶ νὰ μὴ τὸν καταλαβαίνουν... Νὰ πάρῃ ὁ διάκλος τὸ κεφάλι τοῦ πατέρα μου καὶ τὸ δικό μου μαζί ποῦ δὲν μ' ἐμάθε γράμματα. Στὸ χριστό σου, μωρὲ, τί λέει;

—Ἄσε ρε ν' ἀκούσωμε πρῶτα καὶ ὑπερα σου λέω. Εἶναι αὐτὰ βαθεῖα ἑλληνικά.

«Διὰ ταῦτα συμφοίτοι· παρίσταται τῆς ἀνάγκης μέτρον... ὡς πᾶν μέτρον ἄριστον... νὰ καταπέσῃ ἡ βδελυρὰ κυβέρνησις, ἣτις ἄλλως καὶ νῦν κατέπεσεν εἰς τὸ κοινὸν φρόνημα... ὡς καταπεπτωκυῖα... πεσμένη...»

Ὁ Φιλήμων, μὲ θηριῶδες βλέμμα ἐνατενίσας τὸν Κώστα ἀνέδρασε:

—Ἀχ, μωρὲ τέρας, καὶ νὰ κατέβῃς κάτω, ἂν δὲν σοῦ βγάλω τρίχα-τρίχα τὸ μουστάκι, νὰ μὴ μοῦ ποῦν τὸνομά μου. Παληκνῶπια, μοῦ σκότωσες τὸν λόγόν μου, ποῦ εἶχα φάγει πενήντα καντύλια λάδι γιὰ νὰ τὸν γράψω.

«Λοιπὸν, κύριοι, ἐξηκολούθησεν ἐν ἐπιλόγῳ ὁ Κώστας, κάτω τὸ πεπτωκὸς, κάτω ἡ πατρίς, ζήτησεν τὸ ἔθνος, ζήτησεν ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ, κάτω οἱ βασιλικοὶ, κάτω...»

Δὲν εἶχαν ἔτι ἀποτελειώσει τὴν τελευταίαν λέξιν ὅτε ἐξ ἐνθουσιασμοῦ κτυπήσας τὸν πόδα ἐπὶ τῆς βαρέλας ἐγένετο ἄφαντος.

νεν ἡ πολυτέλεια νὰ ἔχουν ἓνα ὑπηρετὴν διὰ νὰ τοὺς τραβᾷ τὸ δεξιὸν ὑπόδημα καὶ ἓνα διὰ τὸ ἀριστερόν, καὶ κατάρθονον δι' αὐτῆς τῆς πολυτελείας τὰ γυμνάσια ἀπὸ 80 ἡμερῶν νὰ περισταλῶσιν εἰς 40, πάλιν θὰ εἶχαν τὴν ἀναίδειαν νὰ ζητῶσιν ἀπὸ τὴν Βουλὴν ὀκταετῆ θητείας; Ἀπέναντι τῆς μαλακιστικῆς ἐπηρεάζει ἐπὶ τοῦ στρατοῦ ὅλων αὐτῶν τῶν παρατάξεων, ἐπιδείξεων, τὰ ὁποῖα φαίνεται παρὰ πολὺ ἠνύνησε καὶ ὁ βασιλεὺς, τὸ θηρίον ὁ Δομιτιανὸς, ὅταν συνεπλήρου τὰς ταυρομαχίας καὶ τὰς μονομαχίας με θεάματα πάλης ἀμφιθεατρικῆς ὁλοκληρῶν ταγματῶν πεζικοῦ καὶ ἵππικοῦ, εἶχε στρατιωτικώτερον τοῦλάχιστον πνεῦμα!

Ὡστε ἂν κατορθωθῇ ὅλον τὸ ἔτος ν' ἀφαιρεῖται εἰς στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν, νὰ καταργηθοῦν αἱ ἀγγαραίαι, αἱ λιτανεῖαι, αἱ παρατάξεις, ἡ παρὰ τοῖς ἀξιωματικοῖς μαγειρία, τὰ γραφεῖα, αἱ ἐνεκα ἐνὸς συναλλάγματος ἡ μιὰς ἀπίστου, ἡ μιὰς φούριας τῶν ἀνωτέρων φυλακίσεις, αἱ φρουρήσεις τῶν εἰσπρακτῶν, αἱ με τοὺς ἀπυνομιχοὺς κλητῆρας περιπολῖαι, τὰ ἐκλογικά, αἱ κηδεῖαι, καὶ οἱ Μεδρεσέδες καὶ γυμνάζονται 250 ἡμέρας τὸ ἔτος, ἰδοὺ ἔχομεν τὴν πολυετῆ θητείαν.

Καὶ με τὴν δι' ἐνὸς ἔτους πολυετῆ αὐτὴν θητείαν θὰ ἔχωμεν καὶ τὴν κατάργησιν τῶν ἀτιμιῶν αἵτινες ἐστιγματίζον μέχρι τοῦδε τὸν στρατὸν, μεταβάλλουσαι τοὺς μὲν στρατιώτας εἰς εἰλωτάς, ἕκαστον δὲ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀξιωματικῶν εἰς γελοῖον Ἀραμπὴ πασσάν, ἀντλοῦντα θρόνος καί τυραννίαν οὐχὶ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ του θάρρους, ἀλλ' ἐκ τῆς θέσεώς του.

Καὶ ἄλλοτε εἶπομεν ὅτι νομίζομεν τὸν στρατιώτην ἡθικῶς εἰς πολὺ ἀνωτέραν θέσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ νομίζομεν ἀκόμη τὸν ἀξιωματικὸν τοῦτον ἐὰν διακρίνεται ἐν πολέμῳ, ὡς ἀπλοῦν διδάσκαλον μισθωτὸν τοῦ στρατιώτου. Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ διδάσκαλοι ὀφείλουσι νὰ περιορίζονται ἐκπαιδεύοντες τὸν στρατὸν, ἀντὶ νὰ ὑπηρετῶνται ὑπ' αὐτοῦ καὶ εἰς ἀμοιβὴν νὰ τὸν ὑβρίζωσι, καὶ διὰ τὸν περιορισμὸν ὅλων αὐτῶν τῶν καταχορήσεων προσέβλεψε τὸ

Εἶχε σπᾶσει ὁ πάτος τῆς καὶ ἐβυθίσθη ἐντὸς αὐτῆς. Δὲν ἐφαίνετο οὔτε τὸ καπέλλο του, ἠκούοντο ὅμως αἱ ἀγριοφωνάρις του. — Βοήθεια, ἔχει ρετσίνα μέσα καὶ κόλλησά.

Εἰς τὰς φωνάς του ὁ φρούραρχος, νομίσας ὅτι συνέβη συμπλοκή, διατάττει τὸν στρατὸν νὰ διαλύσῃ τὰ πλήθη.

Οἱ φοιτηταὶ ἀντιτάσσονται, οἱ Πλακιδῶτες, Φουρβιδῶτες καὶ Νεαπολίταις φορέρουσι κατὰ κομπουράκια ὡς ὀρεῖνὰ κανόνια. Κρούει, κατὰ μάχαιράκια ἐνὸς μέτρου, μαγκούρες ἢ καλλίτερον ρόπαλα χίλια ἀνωρθώθησαν, ἠγοιμένων τῶν φοιτητῶν μετὰ τὰ σπιλέτα ἐξω.

Τὸ μπαταρόν δὲν ἔγεινε, διότι ὁ στρατὸς ὑπεχώρησεν, ὡς ἔχων διαταγὴν νὰ μὴ κτυπήσῃ ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ βασιλέως.

Παραμερίσαντος τοῦ στρατοῦ, ὁ λαὸς διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἔλαβε τὴν πρὸς τὰ ἀνάκτορα ἀγούσαν.

Ἐκεῖ, παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἦτο τότε τὸ ὑπόουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, παραπλεύρως τῆς αἰχλῆς Φιλήμονος, ἐκεῖ ἀντετάχθη στρατιωτικὴ δύναμις.

— Πίσω, κύριοι, ἐδῶν οἱ στρατιῶται, ἐφιπποὶ καὶ πεζοί.

— Πίσω σεῖς, ἐδῶα ὁ λαός.

Ὁ στρατὸς ὑπεχώρησε καὶ οἱ φοιτηταὶ μετὰ τοῦ λαοῦ φθάνουσι πρὸ τῶν ἀνακτόρων.

KATA KPHMPQN

SOURIS.

ΑΝΟΔΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΩΝ

Οἱ ναοὶ καὶ τὰ δημόσια καταστήματα μετεβλήθησαν